

לעידוד וחיזוק הלימוד והחזרה
בספח"ק סיפורי מעשיות משנים קדמוניות
שסיפר רבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב זיע"א

דעם רבינ'ס משלים

נשלא עשני גוי

פארלאנגט זיך? האב איך זיך פארטיפט אין תורה הקדושה ווי עס פאסט צו טון?

צומאל קען ארויפשווימען אין הארץ אזא סארט עצבות: 'אוי, איך פיר זיך נישט אויף וויאזוי דער אויבערשטער וויל, טראץ וואס איך האב טאקע געלערנט, געדאוונט, געטון אסאך חסד און געווען דבוק אין באשעפער, אבער, אבער ס'איז עפעס נישט!'

די מחשבות פליען אין קאפ: 'וואס וועט זיין מיט מיר? פארוואס דין איך נישט דעם באשעפער ווי מען דארף? דאס הארץ איז צעבראכן און פארטרויערט, ס'איז שווער צו געבן א שמייכל.'

ווען מען שטעלט זיך אפ איין מיטט טראכטן, באמערקט מען אז נאך ווי דארף איך פרייליך זיין און טאנצן אויף די זכיה אז איך בין א איד! א קינד פון באשעפער, איך האב באקומען אזא מתנה פון באשעפער שלא עשני גוי...

די גרעסטע מתנה אויף דער וועלט" זיין א איד! איך בין א איד! דער באשעפער האט מיר נישט געמאכט קיין גוי... מיר דארפן טאנצן און זינגען: "שלא עשני גוי... שלא עשני..." נאר פאר די מתנה אליין אז איך בין א איד און נישט קיין גוי, איז שוין פראי צו פרייליך זיין יעדן טאג און אין אלע אויפשטענדן.

געלערנט? געדאוונט? געטון חסד? דער יצר הרע פאדרייט מיט זיינע שלעכטע מחשבות מיטן טענה אז: "ס'איז נישט וואו ס'דארף צו זיין, ס'האט נישט קיין שלימות".

מיר וועלן זיך אבער פרייען מיט דאס בייסעלע גוטס וואס מיר האבן נאר, טראץ וואס ס'זעט אויס זייער פייכל. מיר וועלן געזענען אז דער יצר הרע זוכט צו קליין מאכן די גוטס וואס מיר טוען און אויפבלאזן וואס מיר האבן נישט געטון. (ע"פ חיי מוהר"ן סה)

עס איז געווען אמאל גאר א גרויסער צדיק וועלכער איז געווען פון די מארי-דחושבנא, דאס מיינט ער פלעגט זיך יעדן טאג בארעכענען אויב זיין טאג איז געווען ריכטיג אָנגעפולט מיט עבודת השם ווי ער איז געוואוינט צו טון טעגליך.

איין טאג איז ער געזעצן און אויסגערעכנט אלע זיינע עבודות וואס ער דארף ערפילן היינט אין עבודת ה', און וואס איז אים אויסגעקומען? אז ער האט נישט אויסגעפירט בשלמות זיין חוב פארן היינטיגן טאג.

איינע פון זיינע פירונגען איז געווען אז ער פלעגט גיין אין שטוב אהין און אהער, זיך דרייען פאר'דבקות אין צימער עטליכע מאל, יענעם טאג האט ער דאס נישט געטון ווי מען דארף.

וויבאלד ער האט באמערקט אז ער האט נישט ריכטיג געטון זיין דינסט צום באשעפער דעם דאזיגן טאג, איז ער געווארן זייער געפאלן ביי זיך, אז ער האט זיך מער נישט געקענט אויפלעבן.

ביז ער האט זיך ענדליך אויפגעלעבט מיטן פאקט אז ער האט זוכה געווען נישט צו ווערן געבוירן א גוי, און דאס האט אים זייער זייער געהויבן און צוריקגעברענגט צום ליכטיגן באשעפער.

מיר זיצן יעדן איינציגן טאג מיטן באשעפער ביי התבודדות און עס שווימען ארויף אזעלכע געדאנקען ווי:

וואס האב איך היינט געטון? וויאזוי איז מיין אויפפירונג? האב איך געהיטן יעדע סקנדע פאר תורה און יראת שמים? אויסגענוצט ריכטיג יעדע מינוט צו דינען דעם באשעפער? האב איך געדאוונט בבח מיט א קול ווי עס

ספּוּרֵי מַעֲשֵׂיֹת מְשָׁנִים קְדֻמוֹנִיּוֹת

מַעֲשֵׂה י"ג - דִּי זִיבְן בְּעֵטְלֵעֵרס (11)

אַלְץ. גָּאָר אוּיף זַיִן מוּחַ. אִיז עַר זִיף אַ מוּעֵט מַחְזִיק אֶת הַמְרוּבָּה.

וּוּאָרִין אַ שְׁטִיקִיל מוּחַ זָאל אוּיף זִיף טְרָאָגִין אַזוֹי פִּיל מְעַנְטְשֵׁן מִיט גָּאָר זַיִיעֵר הַצְטְרִכוּת וְכוּ' (דְרוּם הַיִּיסֵט עַר אַ מִיעוּט מַחְזִיק אֶת הַמְרוּבָּה דֶהֱיִינוּ אַ שְׁטִיקִיל אָרֵט הַאֲלֵט אוּיף זִיף און טְרָאָגֵט אַזוֹי פִּיל דֶהֱיִינוּ דָאָס שְׁטִיקִיל מוּחַ טְרָאָגֵט אַזוֹי פִּיל מְעַנְטְשֵׁן מִיט גָּאָר זַיִיעֵרע זַאכִּין וְכוּ' פֿנ"ל)

הָאָט מְעַן אוּיס אִים גִּילאַכְט. און זַיִי הָאָבִין זִיף דָאָרְט אָנְגִירוּפִין. דוּ בִיסֵט נִישֵׁט. און דַיִנֵע לִיִּיט זְעַנְעֵן נִישֵׁט. הָאָט זִיף אַיִנְעֵר אָנְגִירוּפִין און הָאָט גִּיזאַגֵט. אִיף הָאָב גִּיזְעָהֵן אַזוֹי אַ מִיעוּט מַחְזִיק אֶת הַמְרוּבָּה. וּוּאָרִין אַמָּאל בִּין אִיף פִּיר גִּיגאַנְגֵעֵן. פֿאַר אַ בָּאָרְג. הָאָב אִיף גִּיזְעָהֵן. סֵע אִיז אוּיף דְעַם בָּאָרְג גִּיוּעֵן זַיִיעֵר אַסאַף מִיסֵט און טִינוּף. אִיז. בַּיִי מִיר אַ חִידוּשׁ גִּיוּעֵן. פּוֹן וואַנְעֵט קוּמֵט אוּיף דְעַם בָּאָרְג. אַזוֹי פִּיל מִיסֵט און טִינוּף. אִיז דָאָרְט גִּיוּעֵן אַ מְעַנְשׁ לְעַבִּין דְעַם בָּאָרְג.

הָאָט דְעַר מְעַנְטְשׁ גִּיזאַגֵט. דָאָס אִיז אַלְץ פּוֹן מִיר. וּוּאָרִין עַר אִיז דָאָרְט גִּיזְעָסִין לְעַבִּין דְעַם בָּאָרְג. הָאָט עַר אַלְץ גִּיוּוּאָרְפֵן אוּיף דְעַם בָּאָרְג מִיסֵט און פֿאַסְקִיטְצוּוע פּוֹן זַיִין עָסִין און טְרִינְקֵעֵן. אִיז דָאָס פּוֹן אִים אַזוֹי פִּיל מִיסֵט און טִינוּף אוּיף דְעַם בָּאָרְג. נְמָצָא אִיז זִיף דְעַר מְעַנְטְשׁ אַ מִיעוּט מַחְזִיק אֶת הַמְרוּבָּה.

וּוּאָרִין פּוֹן אַיִין מְעַנְטְשֵׁן זָאל אַזוֹיפִיל מִיסֵט זַיִין. אַזוֹי אִיז דָאָס אוּיף (דֶהֱיִינוּ אַזוֹי אִיז דְעַר מִיעוּט מַחְזִיק אֶת הַמְרוּבָּה פּוֹן דְעַם וואַס עַר הָאָט זִיף בָּאָרִימֵט אַז עַר טְרָאָגֵט אוּיף זַיִין מוּחַ אַזוֹי פִּיל מְעַנְטְשֵׁן וְכוּ').

אַיִנְעֵר הָאָט זִיף בָּאָרִימֵט. עַר הָאָט דִּי זַאָף פּוֹן מִיעוּט מַחְזִיק אֶת הַמְרוּבָּה. וּוּאָרִין עַר הָאָט אַ שְׁטִיקִיל מְדִינָה. וואַס סֵע גִיט אוּיס זַיִיעֵר אַ סאַף פִּירוּת

דְעַם פִּיפֵטִין טָאָג. זְעַנְעֵן זַיִי אוּיף פֿרִיילִיך גִּיוּעֵן. הָאָבִין זַיִי זִיף דְעַרמָאָנֵט אִין דְעַם בְּעֵטְלֵעֵר וואַס עַר אִיז גִּיוּעֵן אַ הוּיְקֵעֵר. און זַיִי הָאָבִין זַיִיעֵר גִּיבְעֵנְקֵט ווי נְעַמֵט מְעַן אַהֵעֵר דְעַם בְּעֵטְלֵעֵר דְעַם הוּיְקֵעֵר. וּוּאָרִין אַז עַר זָאל דָאָ זַיִין וואַלֵט מְעַן זַיִיעֵר פֿרִיילִיך גִּיוּעֵן.

אִין דְעַם קוּמֵט עַר אָן. און זַאָגֵט אִיף בִּין דָאָ. אִיף בִּין גִּיקוּמְעַן צוּ אִיף אוּיף דְעַר חֲתוּנָה. און אִיז זַיִי אַרוּם גִּיפֿאַלִין. און הָאָט זַיִי גִיִהאַלְזֵט און גִּיקוּשֵׁט. און הָאָט צוּ זַיִי גִיזאַגֵט.

פֿרִיר הָאָב אִיף אַיִיך גִּיבְעֵנְטְשֵׁט אַז אִיר זָאלֵט זַיִין אַזוֹי ווי אִיף. הַיִינֵט שְׁעַנְק אִיף [אַיִיך] דְרָשָׁה גִישְׁאָנְק. אַז אִיר זָאלֵט זַיִין אַזוֹי ווי אִיף. און אִיף בִּין גָאָר קִיִּין הוּיְקֵעֵר נִיט. אַדְרָבָא. אִיף הָאָב אַזוֹינֵע פֿלִיִּיצְעַס. וואַס זַיִי זְעַנְעֵן מוּעֵט מַחְזִיק אֶת הַמְרוּבָּה און אִיף הָאָב דְרוּיף אַיִין הַסְכָּמָה.

וּוּאָרִין אַמָּאל אִיז גִּיוּעֵן אַיִין שְׁמוּס וואַס מְעַנְטְשֵׁן הָאָבִין זִיף בָּאָרִימֵט מִיט דְעַר זַאָף. אִיטְלִיכְעֵר הָאָט זִיף בָּאָרִימֵט אַז עַר הָאָט דִּי זַאָף פּוֹן מִיעוּט מַחְזִיק אֶת הַמְרוּבָּה (פֿלוּמֵר אַ קְלִיין אָרֵט זָאל הַאֲלֵטִין פִּיל) הָאָט מְעַן פּוֹן אַיִינְעַם גִּילאַכְט.

און דִּי אִיבְרִיקֵע וואַס זַיִי הָאָבִין זִיף בָּאָרִימֵט. מִיט דְעַר זַאָף פּוֹן מִיעוּט מַחְזִיק אֶת הַמְרוּבָּה. זְעַנְעֵן יוּא גִּיפֿעֵלִין. אָבֵעֵר מִיִּין מִיעוּט מַחְזִיק אֶת הַמְרוּבָּה. אִיז גִּרְעֵסֵעֵר פּוֹן זַיִי אַלֵע.

וּוּאָרִין אַיִינְעֵר פּוֹן זַיִי הָאָט זִיף בָּאָרִימֵט אַז זַיִין מוּחַ אִיז אַ מוּעֵט מַחְזִיק אֶת הַמְרוּבָּה. וּוּאָרִין עַר טְרָאָגֵט אוּיף זַיִין מוּחַ אַלְפִים וּרְבָבוֹת מְעַנְטְשֵׁן. מִיט גָאָר זַיִיעֵר הַצְטְרִכוּת מִיט אַלֵע זַיִיעֵרע הַנְהָגוֹת מִיט גָאָר זַיִיעֵרע הוּוִיּוֹת מִיט זַיִיעֵרע תְּנוּעוֹת. טְרָאָגֵט עַר דָאָס

דערנאך באַרעכניט מען די פירות וואס די מדינה גיט אויס.

זעהט מען אז די מדינה האלט גאר ניט אזוי פיל אַרט וויפיל די פירות באַדאַרפֿן פֿאַרנעמען. סע גאר אזוי פיל אַרט אין דער מדינה ניט דא וויפיל די פירות באַדאַרפֿן פֿאַרנעמען. נמציא איז זיך דאס אַ מיעוט מחזיק את המרובה. (דהיינו אַ ביסל אַרט האלט אזוי פיל) זענען זיינע רייד גיפֿעלין זיי. אַז דאס איז בּוּדאִי אַ מיעוט מחזיק את המרובה.

איינער האט גיזאַגט. באַשער ער האט איין פֿרדס (דהיינו אַ גאַרטן) זייער אַ וואוילין וואס סע איז דאָרט דא פירות וכו' פֿאַרין אַהין זייער פיל מענטשן און שְׁרֻת. ווארין סע איז זייער אַ שיינער פֿרדס. און אז סע קומט זומער פֿאַרין אַהין זייער פיל מענטשן און שְׁרֻת זיך שפּאַצירן דאָרט.

און צום אַמת איז דאָרט אין דעם גאַרטן. גאר ניט פֿאַרהאַנדן אזוי פיל אַרט אז סע זאל קאַנען האַלטן אזוי פיל מענטשן. איז זיך דאס אַ מועט מחזיק את המרובה. איז דער אויף גיפֿעלן זיי.

איינער האט גיזאַגט. אַז זיין דיבור איז אַ מיעוט מחזיק את המרובה. ווארין ער איז איין סעקריטאר ביי אַ גרויסן מלך. און צו דעם מלך קומען זייער אַסאַך מענשן. דער קומט מיט שְׁבָחִים צום מלך (דהיינו זיי זאַגן איטליכער אַ לויב צום מלך) דער קומט מיט בַּקְשׁוֹת צום מלך. און אזוי דעסט גלייכין. און דער מלך קאַן בּוּדאִי ניט דאס אַלץ אויסהערין.

נעם איה צום אויף אַלע זייערע רייד אין עטליכע ווערטער נאר. און איה דערצייל דעם מלך. נאר עטליכע ווערטער. איז דרינען כּלול אַלע שְׁבָחִים און אַלע בַּקְשׁוֹת זייערע און גאר זייערע רייד קומען אַלע אַרײַן אין די עטליכע ווערטער מיינע וואס איה דערצייל דעם מלך. נמציא איז זיך מיין דיבור אַ מיעוט מחזיק את המרובה.

איינער האט גיזאַגט. זיין שְׁתִּיקָה (דהיינו זיין שוויגין) איז מועט מחזיק את המרובה. ווארין ער האט אויף זיך זייער אַסאַך מקטריגים און בעלי לשון הרע וואס זיי ריידן אויף אים זייער פיל. ווארין מע קריגט אויף אים און מע רעט אויף אים זייער אַסאַך. און וואס מע רעט אויף אים און מע קריגט אויף אים.

און וואס מע זאַגט אויף אים. טוט ער איין שווייג. איז דאס אַ תירוץ אויף אַלע קשיות און אויף אַלע ריידִיכֶץ וואס מע רעט אויף אים. און נאר מיט זיין שווייג פֿאַרענטפֿערט ער אַלץ. נמציא איז זיין שְׁתִּיקָה אַ מיעוט מחזיק את המרובה.

איינער האט גיזאַגט. ער איז אַ מיעוט מחזיק את המרובה. ווארין סע איז פֿאַר האַנדן איין אַרימאן און דער אַרימאן איז אַ סגי נהור. און איז זייער אַ גרויסער. און ער איז זייער אַ קליינער.

און ער פֿירט דעם גרויסן אַרימאן דעם סגי נהור. נמציא איז ער זיך אַ מיעוט מחזיק את המרובה ווארין דער סגי נהור וואלט זיך גיקאַנט אויסגליטשן און פֿאַלן.

און ער דערהאַלט אים מיט דעם וואס ער פֿירט אים. איבער דעם איז ער אַ מועט מחזיק את המרובה. ווארין ער איז אַ קליינער מענטש און ער האלט דעם גרויסן סגי נהור.

און איה בין דאָרטן אויף גיווען. (דהיינו דער הויקער וואס ער דערציילט דאס אַלץ). האב איה מיה אַן גירופין סע איז אַמת. אַז איר האט די זאַך פון מיעוט מחזיק את המרובה. און איה ווייס וואס איר אַלע האט גימיינט. (דהיינו די אַלע וואס איטליכער האט זיך באַרימט מיט זיין מיעוט מחזיק את המרובה. ווייסט ער וואס איטליכע האט גימיינט) און אפילו דער אונטערשטער וואס ער האט זיך באַרימט אַז ער פֿירט דעם גרויסן סגי נהור. איז ער גרעסער פון איה אַלע.

לושמיר איה בין נאך גרעסער העכער פון איה אַלע

לאמיר זיך פאר הערן

די דרייצנסטע מעשה - די זיבן בעטלערס (11)

- אז ער האט א שטיקל מדינה וואס סיגט ארויס מער פירות פון וויפיל פלאץ ס'איז דא
 - אז ער האט א גארטן וואס קומען דארט מער מענטשן פון וויפיל פלאץ ס'איז דא
 - אז ער איז א סעקרעטאר ביי א גרויסע מלך און נעמט צוזאם אלעמענס ווערטער צום קעניג אין איינציגע ווערטער
1. מיט וואס האט זיך דער פיפטער בארימט?
- אז זיין שוויגן איז א מועט מחזיק את המרובה
 - אז ער איז א קליינער וואס פירט דעם גרויסן ארימאן דער סגי נהור
 - ביידע תשובת זענען ריכטיג
2. מיט וואס האט זיך דער זעקסטער בארימט?
- אז זיין שוויגן איז א מועט מחזיק את המרובה
 - אז ער איז א קליינער וואס פירט דעם גרויסן ארימאן דער סגי נהור
 - ביידע תשובת זענען ריכטיג
3. אויף וועמען זאגט דער בעטלער אז ער איז גרעסער פון אלע?
- אויף דעם פון דעם גארטן
 - אויף דעם סעקרעטאר
 - אויף דעם קליינעם וואס פירט דעם סגי נהור
4. האסטו געלערנט די מעשה פון די וואך?
- יא
 - נ"ן
 - א חלק

- א. וועלכע סארט פלייצעס האט דער בעטלער דער הויקער?
- שוואכע פלייצעס
 - צובראכענע פלייצעס
 - פלייצעס וואס זענען מועט מחזיק את המרובה
- ב. צו וועלכע מיעוט מחזיק את המרובה האט איינער צוגעגליכנט דער וואס האט זיך בארימט מיט זיין מח?
- צו דער מענטש וואס זיצט נעבן א בארג מיסט און טינרן וואס קומט פון אים
 - צו די מדינה וואס גיבט ארויס אסאך פירות
 - צו די גארטן וואס שפאצירן דארטן מער מענטשן פון וויפיל פלאץ ס'איז דא
- ג. מיט וואס האט זיך דער צווייטער בארימט?
- אז ער האט א שטיקל מדינה וואס סיגט ארויס מער פירות פון וויפיל פלאץ ס'איז דא
 - אז ער האט א גארטן וואס קומען דארט מער מענטשן פון וויפיל פלאץ ס'איז דא
 - אז ער איז א סעקרעטאר ביי א גרויסע מלך און נעמט צוזאם אלעמענס ווערטער צום קעניג אין איינציגע ווערטער
- ד. מיט וואס האט זיך דער דריטער בארימט?
- אז ער האט א שטיקל מדינה וואס סיגט ארויס מער פירות פון וויפיל פלאץ ס'איז דא
 - אז ער האט א גארטן וואס קומען דארט מער מענטשן פון וויפיל פלאץ ס'איז דא
 - אז ער איז א סעקרעטאר ביי א גרויסע מלך און נעמט צוזאם אלעמענס ווערטער צום קעניג אין איינציגע ווערטער
- ה. מיט וואס האט זיך דער פערטער בארימט?

טיפער געטראכט

איז ביי די שמועס געפעלן די אלע וואס האבן זיך בארימט מיט "מיעוט מחזיק את המרובה"?

תשובות אויף די פריערדיגע וואך

א. אוואו נאך דער ציילט דער רבי ביי ספורי מעשיות וועגן א פייגל?

קומט אגרויסער פייגל. און פארשפרייט די פליגל אויף אים (מעשה י"ג דעם דריטן טאג)

ער האט גימאכט גילדינע פייגליך (מעשה י"ד, דער רוצח)

סע שטייען דארטן פייגל אויף דער קעך (מעשה י"ב דער בעל תפילה)

דעם רבינ'ס אעשיות

להתודע ולהגלות אז איטלעכס ווארט וואס דא שטייט אין דעם הייליגן ספר, איז 'קודש' קדשים', לופטער 'סודות' התורה'. מען זאל נישט מיינען: "אז דאס זענען חס' ושלום פראסטע מעשיות!"

צו ענטפערן בחינות און אריינגיין אינעם גורל, 02-5333372 צו באקומען דעם גליון אין מייל - m025345040@gmail.com